

Smt. Prem Vati Bharidari v. Smt. Maya Wati and others
(Ashok Bhan, J.)

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੰਡਕਾਰੀ ਖਰਚੇ; 5,000 ਰੁਪਏ ਵੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(16) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੰਦਭਾਗਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। , ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, , att thatt stage, imperative. ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਟੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ .

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਅਖੌਖ ਭਾਨ , ਜੇ.

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਪ੍ਰੇਮ ਵਤੀ ਭੰਡਾਰੀ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ-

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਮਾਇਆ ਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 472 ।

Smt. Prem Vati Bharidari v. Smt. Maya Wati and others
(Ashok Bhan, J.)

14 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਐਕਟ 1988 - ਐੱਸ. 3 ਅਤੇ 4— ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਐੱਸ. 8 ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਾਮੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ 1 ਮਾਲਕ ਸੀ। ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 4 . 1988 19 ਮਈ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। 1988 ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਜੀਨੀ ਸਿੰਥਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ i- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਰੀ ਖਰੇ, AIR 1989 SC 1247 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦਾ S. 4 ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਹ-ਖਿੱਚੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ

(ਪਰਾ '5)

28 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, 1977 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 41 ਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 264-ਆਰ, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਲਈ ਦਾਅਵਾ: -

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾਬੱਧ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 264-ਆਰ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ :-

ਉੱਤਰ: ਸੜਕ

ਦੱਖਣ: ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਪੂਰਬੀ: ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ

ਪੱਛਮ: ਸੜਕ

ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

CM 406/C1/81

ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਰਜ਼ੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ, ਜੋ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

(2) ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵ ਨੰਦ ਨੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 264-ਆਰ ਖਰੀਦਿਆ। ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ. ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ। ਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਐਮਪਨੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ

ਪਤਨੀ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Smt. Prem Vati Bhandari v. Smt. Maya Wati and others
(Ashok Bhan, J.)

ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਰਿਆਮੀਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮੌਜੂਦ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।

(3) ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੇ 11 ਜੂਨ 1973 ਨੂੰ ਇਹ ਘਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਵਤੀ ਭੰਡਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਰੁਪਏ ਲਈ। 30,000 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੇਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਕਾਨ ਉਸ ਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ 30,000 ਕਈ ਹੋਰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੇਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੁਦਈ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਮਕਾਨ ਨੰ* > 264-ਆਰ, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ, ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਤੀ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ (ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਐਕਟ, 1988 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਨਾਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਸਨੇ *ਮਿਥਿਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਹਰੀ ਖਰੇ* (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(a) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ. ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੇਨਾਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3, ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-

ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਾਮੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਮੀਕਰਨ Smt. Prashant Bhandari ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਮਾ ਲਿਖਤਕਾਰੀ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ (Ashok Bhan, I) ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ

(1) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 1247.

ਹੋਲਡ ਬੇਨਾਮੀ" ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ, ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਪਤੀ ਬੇਨਾਮੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, S. 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਬੇਨਾਮੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਬੇਨਾਮੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਵੀਪ S. 4 ਵਿੱਚ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਇਸਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 18 ਸਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਨੇ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ (ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਲ 'ਤੇ ਹੋਟ ਉਮਰ . ਲਾਗੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਐਕਟ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਛਾਹ-ਖਿੱਚੂਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਣਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। tpis kjnd onlji ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਇਸ ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੜਾਈ ਹੁਣ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ *Vbi ਜੂਸ ਇਥੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।* ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ . ਅਪਾਹਜ਼ਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਫਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਅਸਲ, ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

“Wjien; . ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਤੋਂ ਬੇਨਾਮੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਵਿੱਚ "ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ" ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(2) ਵਿੱਚ "ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਸੰਭਾਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ (ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ) ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਯਾਨੀ 19 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਪੈਡਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਇਬਰ ਹੈ। ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪੈਡਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

Smt. Prem Vati Bharidari v. Smt. Maya Wati and others
(Ashok Bhan, J.)

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਾਮੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 19 ਮਈ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲੀਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। *ਮਿਥਿਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੀਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(5) ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ 1 ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰਾਂਗਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਵ ਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬੇਨਾਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਟ ਜੋ "ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਅਗਲੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬੇਨਾਮੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬੇਨਾਮੀ-ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(6) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜੋ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮਿਥਿਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3, 5 ਅਤੇ 8 5 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ 19 ਮਈ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਠ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੇਨਾਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਾਮੀ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਉਪਾਅ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮਿਥਿਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੰਗਤਾ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

(7) ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਟਿਫ-ਜਵਾਬਦਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ